

๕๕

ดวงประทีป

แห่งพระพุทธศาสนา

การที่ลูกทูกฎปได้มาบวชในคราวนี้ มาด้วยบุญเก่าที่สั่งสมมาดีแล้วในอดีตชาติได้จังหวะส่งผล ให้ทุกอย่างวางทุกสิ่ง แล้วก็มาบวช

บวชแล้วก็ได้มาฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นพระแท้ กระทั่งอยู่รับกฐิน เติบรุรงค์ ไปพัฒนาวัดร้างเป็นวัดรุ่ง แล้วก็มาสู่ภารกิจที่สำคัญ คือ การเดินธรรมาตราช กตัญญูบูชาแด่พระเดชพระคุณหลวงปู่ พระผู้ปราบมาร ในเส้นทางที่ท่านเคยเดินมาก่อน สมัยที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ลูกได้มาสู่โครงการนี้ทั้งหมด มาด้วยบุญบารมีเก่าที่สั่งสมไว้ แล้วก็มาเพิ่มเติมใหม่

ณ ช่วงเวลานี้เป็นช่วงรอยต่อที่สำคัญ เมื่อชาวพุทธถูกกระแสโลก กระแสสื่อ กระแสสารพัดทั้งหมดมาจากทุกทิศทุกทาง ทำให้ห่างเหินจากพระพุทธศาสนา ศรัทธาเริ่มคลอนแคลน ไม่นั่นคง ไม่เหนียวแน่นเหมือนสมัยปู่ย่า

ตายาย จังหวะนี้จึงเป็นจังหวะที่ลูกจะต้องไปทำหน้าที่เป็นผู้ให้แสงสว่าง จุดให้ทุกคนออกจากความมืด มาสู่ความสว่าง มาสู่ความถูกต้องและดีงาม ให้กลับมาเคารพรักในพระรัตนตรัย ในพระพุทธศาสนา อย่างน้อยก็ให้เหมือนกับปู่ย่าตายายบรรพบุรุษที่ผ่านมา หรือยิ่งกว่านั้น

<< ทุกอย่างก้าว คือ อย่างแก้ว >>

การเดินธรรมยาตราตัญญูบูชาในคราวนี้ มีความสำคัญอย่างยิ่ง ลูกจะต้องไปเดินในฐานะที่เป็นเนื่อนานุญที่แท้จริง แม้ยังไม่ได้เป็นพระอริยเจ้า ยังไม่ได้เป็นพระอรหันต์ก็ตาม แต่ข้อวัตรปฏิบัติ ทุกกิจวัตรกิจกรรมจะต้องเป็นสมณะแท้ พุทธบุตรแท้ จะต้องฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นพระแท้ตลอด จนมีความรู้สึกล้มปีติใจ สุขใจ ภาควุมิใจในตัวของเราว่า เราทำได้ เราเป็นพระแท้ได้ เป็นเนื่อนานุญได้

เวลาออกเดินธรรมยาตรา ทุกอย่างก้าวก็เป็นการบำเพ็ญสมณธรรม อย่างก้าวก็จะเป็นย่างแก้ว เราก็ดำเนินตามปกติของเรา แค่อเปลี่ยนอิริยาบถจากนั่งสมาธิมาเป็นเดินทำสมาธิ คือ ข้างนอกเคลื่อนไหว ข้างในหยุดนิ่ง ทุกอย่างก้าวก็จะเป็นย่างแก้ว ใจเรานิ่งอยู่ตรงกลางกายของเราที่เราฝึกกันมาอย่างดีแล้ว

ถ้าเราเดินอย่างมีปีติสุขหล่อเลี้ยงใจ ความรู้สึกว่า เราเป็นนื่อนานบุญที่แท้จริง มันจะองอาจ สง่างาม ซึ่งเป็นไปเอง เราจะเป็นแหล่งแห่งนื่อนานบุญที่จะโปรดมนุษย์เทวดาทั้งหลายให้พ้นจากความทุกข์ทรมานของชีวิต ปิดประตูอบาย เปิดประตูสวรรค์ แล้วก็มีสุขในปัจจุบัน ดับทุกข์ได้ มีใจรักพระพุทธศาสนา บุญเกิดขึ้นจากตัวเราถึงตัวเขา ถึงหมู่ญาติที่เขาละโลกไปแล้ว ถึงชาวสวรรค์ ถึงทุกผู้ทุกคนทุกคน ที่ดูแลเราอยู่ นี่จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ

ลูกจะมีปีติสุขทุกอย่างก้าวเลย เดินเหินไปเหมือนจะเลื่อนลอยไปในในอากาศ เพราะฉะนั้นการฝึกตนในตอนนี้ ก่อนเดินธรรมาตราจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง หากเราฝึกจนมีประสบการณ์ภายในที่ดี ตั้งแต่ตัวโล่ง โปร่ง เบา สบาย ตัวยืด ขยาย ตัวย่อ มีแรงดูด มีความสุข เห็นแสงสว่าง หรือเห็นภาพภายในได้แล้ว เดินธรรมาตราจะมีความปลื้มปีติสุขระยะทางที่ไกลเหมือนใกล้จนเราไม่คำนึงถึงเลย จะเดินไปไกลจนกระทั่งสุดขอบโลกนี้ก็ยิ่งได้ เพราะเราไม่ได้คำนึงถึงเรื่องนั้น

“พลังอยู่ที่ใจหยุด ถ้าปล่อยหลุด มันก็หลุดหมดแรง”

ถ้ามีประสบการณ์ภายในดังกล่าวอย่างนี้ได้ การเดินก็จะองอาจ สง่างาม เป็นนื่อนานบุญ เป็นที่ตั้งแห่งศรัทธาเหมือนกระถางรูปที่เขาไว้ปักธูปจุดธูปบูชา ตัวเราเป็นประจักษ์

กระถางรูป เป็นที่ตั้งแห่งศรัทธา โยมเขาเห็น เขาก็มีศรัทธา
เขาเอาศรัทธามาตั้งไว้ที่เรา เหมือนเอาธูปมาปักไว้ในกระถาง
บุญก็เกิดขึ้นกับทั้งเราและทุก ๆ คน นี่จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ

โดยเฉพาะการเดินทางในเส้นทางพระผู้ปราบมาร เหมือน
เราเดินตามรอยเท้าของท่าน ที่ท่านเดินทางมาก่อนในสมัย
ที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ บารมีจะเกิดขึ้นกับเราอย่างมากมาย เรา
จะอยู่ในสายตาของท่าน ที่ดูเราอยู่ตรงกลางกายของท่าน
กลางกายของท่านจะมีองค์พระที่มีอานุภาพมากซ้อนมา
นับไม่ถ้วน ท่านก็จะเอาเราทั้งหมดไปไว้ในกลางท่าน
ถ้าใจเราไม่หลุดจากท่าน เราก็จะได้บุญเต็มๆ ที่เห็นท่านตลอด
อย่างนี้ หรือเห็นประสบการณ์ภายในดังกล่าวตลอด บารมี
พิเศษก็จะเกิดขึ้น

๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

